

Despre Madrid si alte orase

Palacio Real

Palatul Regal sau Palacio Real este cel mai mare și cu siguranță unul dintre cele mai impresionante palate din Europa. Are peste 2000 de camere decorate în modul cel mai luxos cu putință, dintre care 50 pot fi vizitate. Este situat în estul centrului istoric al orașului Madrid și destul de aproape de Plaza de España.

La scurtă vreme după ce Fortareața Regală a ars din temelii în ajunul Crăciunului din anul 1734, Regele Filip al V-lea a vrut să înlocuiască fortareața cu un palat construit din piatră și granit pentru ca acesta din urmă să nu mai ardă așa ușor. Palatul urma să fie asemănător cu Palatul Versailles de lângă Paris, unde Filip al V-lea își petrecuse o mare parte din tinerețe. Construcția palatului a început în anul 1738 pe baza unui proiect al arhitectului italian Juan Bautista Sachetti. După 26 de ani și trei regi mai târziu, imensul palat ce se întindea pe o suprafață de 135.000 metri pătrați, a fost finalizat. A mai durat încă o sută de ani până ce toate camerele au fost decorate.

Vizitatorii intră în Palatul Regal prin Plaza de la Armeria. Printre camerele somptuoase accesibile vizitatorilor, se numără o sufragerie de 400 de metri pătrați, Sala de Porcelana (camera chinezească) și Salon del Trono (camera tronului) cu pereți din mătase roșie. Palatul include și Armeria Real, Muzeul Armatei Regale. Acesta din urmă conține o colecție superbă de armuri, inclusiv armura Regelui Carol al V-lea.

Regele Carol al III-lea, fiul Regelui Filip al V-lea, s-a mutat în noul palat în anul 1764. Palacio Real a fost principala reședință a regilor Spaniei până în 1931, când regele Alfonso al XIII-lea a fost exilat după ce republicanii au câștigat alegerile și i-au cerut să abdice. Astăzi, Familia Regală trăiește în Palatul Zarzuela, un palat mult mai mic care a fost o reședință de vânătoare din afara orașului Madrid. Palatul Regal este încă folosit pentru ceremonii oficiale și recepții.

Palatul este învecinat la est cu **Campo del Moro**, un parc foarte mare care se întinde de la Rio Manzanares până la Palatul Regal. De pe gazonul verde de la intrarea în parc, turiștii se pot bucura de o priveliște superbă, neobturată asupra palatului.

În fața Palatului Regal se află **Plaza Oriente**, o piață superbă cu o statuie ecvestră a lui Filip al IV-lea. Palatul Regal avea inițial același nume cu piața, **Palacio Oriente**, sau Palatul de Est. Statui ce înfățișează diverse regine ale Spaniei se găsesc peste tot în piață. Ideea a fost ca aceste statui să fie plasate pe acoperișul palatului dar erau prea grele și s-a hotărât să fie plasate în piață în fața palatului.

Transport: Metrou - stația Opera (Linia Roșie, M2) sau (Linia Verde, M5)

Prețuri: 10 euro fără ghid; 17 euro cu ghid. Intrarea este liberă pentru cetățenii UE miercuri și joi de la 15.00 la 18.00. Intrarea la acest obiectiv turistic este gratuită cu Madrid Card.

Orar: Toate zilele de la 10.00 la 20.00.

Adresa: Calle de Bailen, Madrid.

Catedrala Almudena

Catedrala Almudena din Madrid a avut nevoie de mai bine de 100 de ani pentru a fi construită. A fost în cele din urmă sfințită de Papa Ioan Paul al II-lea în anul 1993.

La puțin timp după ce Regele Filip al II-lea a făcut Madrid capitala Spaniei în anul 1561, a dorit să construiască o catedrală pentru noua capitală. Din cauza turbulențelor politice și opoziție puternică din partea arhiepiscopiei orașului Toledo, care atunci era un oraș mult mai mare, construcția a tot fost amânată. În cele din urmă, în anul 1868 o congregație devotată Fecioarei Almudena, sfânta care

patronează Madridul, a primit permisiunea arhiepiscopiei din Toledo pentru a construi o nouă biserică dedicată sfintei patroane a orașului.

În anul 1883 construcția a început și un an mai târziu Madrid devine episcopie datorită Papei Leo al XIII-lea. Acest lucru a permis construirea unei catedrale în locul unei simple biserici. În consecință, proiectul a fost actualizat pentru a reflecta statutul mai important al clădirii. Noul proiect al lui Marques de Cubas a prevăzut o catedrală neo-gotică cu o amprentă la sol în forma unei cruci latine. Construcția a progresat într-un ritm foarte lent și a fost complet oprită în timpul războiului civil din 1930. În 1944 proiectul catedralei este abandonat datorită faptului că stilul său neogotic contrasta puternic cu cel al vecinului său celebru, Palatul Regal. Este ales un nou proiect, cel al arhitecților Fernando Chueca Goitia și Carlos

Sidro. Aceștia au venit cu o propunere ce includea mai multe elemente clasice.

Deși lucrările au continuat până în 1999, Catedrala Almudena a fost oficial declarată terminată în anul 1993. În același an, Papa Ioan Paul al II-lea a sacralizat catedrala. O statuie a papei se poate vedea în fața catedralei.

Catedrala are 104 metri lungime și 76 lățime. Domul central are un diametru de 20 de metri. Interiorul Catedralei Almudena este mai modern și mult mai modest decât cel al concurenței sale din Toledo. Clădirea situată chiar lângă Palatul Regal merită însă cu siguranță o vizită fie numai și pentru mărimea sa impresionantă.

Adresa: 10, Calle Bailen.

Transport: Stația de metrou Opera. (M2, M5).

Orar: Catedrala este deschisă zilnic între 9:00 și 21:00

Prețuri: Accesul în catedrală este gratuit.

Plaza de España

Plaza de España este una dintre cele mai mari și importante piețe din Madrid. Într-o zi însorită de vară este plină de vânzători ambulanți, turiști și localnici.

Piața este situată la sfârșitul superbeii Gran Via, una dintre cele mai aglomerate străzi din Madrid. Piața verde este înconjurată de străzi și cu toate acestea este încă un loc foarte relaxant în timpul zilei. O fântână mare și o frumoasă statuie care-l onorează pe scriitorul spaniol Cervantes împodobesc piațeta.

Situată în apropiere de Palacio Real, piața era ocupată înainte de o cazarmă. După ce a fost demolată, a fost creată această piață publică. A devenit un loc popular de întâlnire în anii 1950 după ce două dintre cele mai mari clădiri ale orașului Madrid au fost construite: Edificio de España și Torre de Madrid. Ambele clădiri au fost construite de dezvoltatorul Metropolitana și au fost proiectate de frații Otamendi.

Edificio de España a fost construit între anii 1947 și 1953 și este cel mai elegant dintre cei doi zgârie-nori. Este alcătuit dintr-un turn central, înalt de 25 de etaje, flancat de două aripi. Torre de Madrid a fost construit în 1957. În acea vreme era cea mai înaltă clădire de beton din lume cu o înălțime de 142 de metri. Poreclită La Jirafa (girafa), a fost cea mai înaltă clădire din Madrid până în anul 1989 când a fost ridicat Torre Picasso.

Cel mai important obiectiv din Plaza de España este monumentul închiat memoriei lui Miguel de Cervantes, autor al poveștii lui Don Quixote de la Mancha și credinciosului său însoțitor Sancho Panza, poveste cunoscută în toata lumea. Turiștii se îngrămădesc să se fotografieze cu statuile de bronz ale lui Don Quixote și Sancho Panza. În spatele lor este o statuie a lui Cervantes care veghează asupra creațiilor sale.

Transport: metrou stația Plaza de España (M2, M3, M10).

Templo de Debod

În Parque de la Montana, în apropierea centrului orașului, la nord-vest de Plaza de España, se găsește unul dintre cele mai surprinzătoare obiective turistice din Madrid, Templo de Debod. Acest templu autentic egiptean a fost construit în secolul IV î.Ch. în satul Debod, aflat la 15 km de Aswan. Templul din Debod era dedicat zeilor Amon și Isis.

După construcția marelui baraj de la Aswan, între 1960 și 1970, multe monumente istorice s-au aflat în pericol de a fi inundate. Ingineri spanioli au ajutat guvernul egiptean să mute aceste monumente în zone sigure. În 1968 Egiptul a donat unul dintre aceste monumente, Templul din Debod, Spaniei, ca recunoștință pentru sprijinul oferit.

Templul a fost mutat la Madrid și reconstruit în Parcul Montana, în locul unei cazarme militare aflate aproape de Plaza de España. Templul a fost oficial deschis în 1972, iar în interior se găsește o expoziție ce prezintă reasamblarea templului în Madrid.

Adresa: Paseo del Pintor Rosales

Transport: metrou stația Ventura Rodriguez (M3).

Orar: Marți-vineri 10.00-14.00 și 18.00-20.00, sâmbăta și duminica 9.30-20.00, luni – închis.

Intrarea: liberă.

Foarte aproape de templu, în fața sa și la câteva minute de mers pe jos din Plaza de España, se află **Museo Cerralbo**, o clădire spectaculoasă și cu o colecție foarte bogată de artă, obiecte decorative, armuri etc.

Orar: Marți- sâmbăta 9.30-15.00, duminica 10.00-15.00 și 17.00-20.00, luni – închis.

Intrarea: 3 euro.

Mergând spre nord față de templu, se poate trece prin marele Parque del Oeste. În acest parc poate fi admirată La Rosaleda, o grădină imensă de trandafiri. La capătul acesteia, se poate lua un **teleferic** cu 5,75 euro dus-întors care permite o vedere panoramică a părții de vest a Madridului situată mai jos față de centrul orașului și prin care trece râul Manzanares.

Continuând drumul prin marele parc spre nord, la capătul său se poate ajunge la Arco de la Victoria.

Arco de la Victoria

În Plaza de la Moncloa, în apropiere de Parcul Oeste chiar în apropierea centrului orașului, se găsește un mare arc de triumf, Arco de la Victoria – Acrul Victoriei.

Arcul pare mai vechi decât este de fapt. Dictatorul Franco I-a construit în anul 1956 drept tribut pentru armata sa naționalistă care a înfrânt republicanii în timpul războiului civil din Spania (1936 – 1939). Arco de la Victoria este cunoscut și sub numele de Puerta de Moncloa, nume ce este preferat de cei care nu mai doresc să-și amintească de răposatul dictator.

În vârful arcului impozant, înalt de 39 de metri, se găsește o statuie a unui car cu patru cai. Franco obișnuia să meargă cu mașina pe această rută în mod regulat când călătorea din centrul orașului Madrid spre reședința sa principală, Palatul Pardo.

Arco de la Victoria nu este deschis publicului, deși există o cameră în interiorul arcului în care se află o machetă a unei universități din apropiere și planurile arcului. Nu departe de arc se găsește Mirador del Faro, cunoscut și sub numele de **Faro de Moncloa** sau Faro de Madrid. Acest turn futuristic a fost ridicat în 1992 ca și centru de comunicații. Din păcate observatorul din turn aflat la 92 de metri înălțime s-a închis în anul 2005.

Adresa: Avenida de la Victoria

Transport: metrou stația Arguelles (M3,M4,M6).

În apropiere de turn se află și **Museo America**, care redă istoria și cultura continentului american.

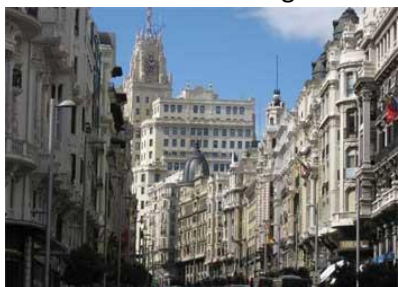
Orar: Marți- sâmbăta 9.30-18.30, duminica 10.00-15.00, luni – închis.

Intrarea: 3 euro.

Lângă arcul victoriei, se află un important centru universitar al forțelor aeriene spaniole.

Gran Via

Singura stradă care nu trebuie ratată în excursia la Madrid este Gran Via, o adevărată expoziție de arhitectură din secolul 20. Această stradă plină de viață și una dintre zonele de shopping este printre cele mai importante ale orașului. De asemenea aici se găsesc și o mulțime de hoteluri și cinematografe. Dar ceea ce face această stradă deosebită este design-ul arhitectural al clădirilor mari. Într-o plimbare pe această stradă foarte aglomerată nu trebuie să uitați să mai ridicați capul din când în când pentru a admira decorațiile generoase ale celor mai importante "edificios".

La mijlocul secolului al 19-lea, urbanistii din Madrid au decis că o nouă magistrală rutieră trebuie construită, pentru a uni Calle de Alcalá cu Plaza de España. Proiectul necesita ca multe dintre clădirile din centrul orașului să fie dărâmate. Decenii după ce primele planuri fuseseră făcute, construcția nu începuse încă și zărelle ridicau proiectul, numindu-l în mod cinic 'Gran Vía', marele drum. În cele din urmă, în anul 1904, proiectul a fost aprobat și construcția a început doi ani mai târziu. Ultima parte a străzii a fost terminată în anul 1929.

Noua arteră a creat oportunități pentru arhitecții care aveau posibilitatea de a crea clădiri mari în cele mai noi stiluri arhitectonice. Prima clădire dinspre Calle de Alcalá care acaparează privirea este Edificio Metropolis, clădirea Metropolis. Aceasta a fost construită între 1907 și 1911 după un proiect al arhitecților Jules & Raymond Fevrier. Statuia din vârful clădirii a fost înlocuită în anul 1975 cu statuia unei Zeițe Victoria înaripate.

Puțin mai departe pe Gran Vía se găsește Edificio Grassy, o altă clădire pe colț cu un mic turn. Aceasta a fost construită în anul 1917. De la Edificio Grassy deja se vede turnul de la Edificio Telefonica, un zgârie-nori construit între 1926 și 1929 pentru compania de telecomunicații spaniolă. Clădirea de 88 de metri înălțime era cea mai înaltă din Madrid și s-ar fi potrivit foarte bine în Chicago. În mod nu foarte surprinzător, arhitectul clădirii Telefonica a fost un american, Louis S. Weeks.

Mergând spre Plaza de España, Gran Vía traversează o mică piață, Plaza del Callao. Această piață este inima cinematografiilor din Madrid, aici existând vreo șase cinematografe. Unul dintre aceste cinematografe, Capitol, este amplasat într-o clădire superbă în stil art deco.

Ultima parte din Gran Vía, construită între 1925 și 1929 duce la Plaza de España, o piață foarte mare dominată de doi zgârie-nori construiți în anii 1950, Edificio de España și Torre de Madrid. Aici Gran Vía devine Calle de Princesa, care duce spre nord la Arco de la Victoria.

Transport: metrou : Banco de España (M2), Gran Vía (M1, M5), Callao (M3, M5), Santo Domingo (M2), Plaza de España (M2, M3, M10).

Puerta de Alcalá

În mijlocul piațetei numită Plaza de la Independencia se găsește unul dintre cele mai cunoscute obiective turistice din Madrid: Puerta de Alcalá – Poarta Alcalá.

În anul 1764 Regele Carol al III-lea, l-a plătit pe arhitectul italian Sabatini pentru a construi o poartă mare care să o înlocuiască pe cea veche în stil baroc din secolul al 16-lea construită de Regele Filip al III-lea.

Regele a crezut că poarta care marca granița de est a orașului era prea mică pentru importanta legătură spre Aragon.

Proiectul lui Sabatini a prevăzut o poartă în stil neoclasic din granit cu trei arcade mari și două treceri rectangulare mai mici. Fiecare dintre arcade este decorată cu un cap de leu, sculptate de

Roberto Michel. Partea de sus a porții este decorată cu statui ale lui Francisco Guttierrez. Construcția porții a durat 9 ani și a fost finalizată în 1778. Poarta a devenit foarte repede unul dintre simbolurile Madridului. În zilele noastre este un obiectiv turistic important și este clasificată drept monument național.

În secolul al 19-lea, Puerta de Alcala a fost mutată în locația în care se găsește și astăzi, în Plaza de la Independencia, aproape de Parcul Buen Retiro – parcul central din Madrid.

Adresa: Plaza de la Independencia

Transport: metrou stația Retiro (M2).

Parque del Retiro

Parque del Buen Retiro este cel mai popular parc din Madrid. Poate fi foarte aglomerat, în special în weekenduri când familiile madrilene ies la o plimbare prin parc, și muzicanții, pictorii, ghicitorii, jonglerii sau artiștii stradali animă mulțimea.

Parcul Retiro a fost creat pentru a fi un parc regal; a aparținut de Palatul Real Sitio del Buen Retiro. În anul 1632, palatul a fost construit de Regele Filip al IV-lea ca o oază de relaxare pentru familia regală. Retiro înseamnă retragere, de aici venind și numele parcului și al palatului. În acea vreme parcul se găsea

cu mult în afara zidurilor orașului, dar acum orașul Madrid a înconjurat complet parcul Retiro. Parcul de 130 de hectare a fost deschis publicului în anul 1868. În parte, este aranjat într-un stil formal francezesc, în timp ce alte părți sunt ceva mai naturale.

Din palatul original, numai două clădiri au supraviețuit, restul fiind distruse în timpul războaielor napoleoniene. Una dintre clădirile care au supraviețuit găzduiește astăzi **Museo del Ejercito**, un muzeu militar. Muzeul prezintă istoria militară a Spaniei și are și o frumoasă colecție de armuri. Cel mai important exponat al colecției este sabia lui El Cid sau La Tizona. Un alt exponat foarte important al muzeului, deși

nu este chiar o armă, este crucea pe care Columb a luat-o cu el în Lumea Nouă. Cealaltă clădire care a supraviețuit este Cason del Buen Retiro unde există un alt muzeu cu o colecție de picturi din secolele 19 și 20, inclusiv opere ale lui Joaquin Sorolla.

Aproape de intrarea din partea de nord a parcului Retiro se află un lac artificial foarte mare: Estanque del Retiro. De aici se pot închiria bărci cu vâsle, o distracție foarte căutată în special în weekend. O statuie ecvestră mare a Regelui Alfonso al XII-lea veghează asupra lacului. Monumentul ridicat în 1922 de mama Regelui Alfonso constă dintr-o colonadă semicirculară cu o statuie ecvestră a regelui în față.

În partea de sud se găsește un alt lac mult mai mic. Pe malul lacului se poate zări o clădire superbă din sticlă, **Palacio de Cristal**. Construită în 1887 de Ricardo Velazquez Bosco după Palatul de Cristal din Londra, clădirea a fost folosită inițial pentru a găzdui plante exotice aduse din Filipine. Acum este folosită în special pentru expoziții temporare. Tot în această zonă se află și un alt pavilion, **Palacio de Velazquez**, proiectat în 1884 de același arhitect. Acum, și acesta este folosit pentru expoziții temporare, fiind inițial folosit pentru o expoziție a mineritului, metalelor, sticlei și industriei ceramice.

O altă parte a parcului este Grădina de Trandafiri, **Rosaleda**. Una dintre cele mai remarcabile statui din parcul Retiro este cea numită El Angel Caído (îngerul căzut). Statuia este dedicată lui Satana și este probabil singura astfel de statuie din Europa.

Parcul Retiro este situat la est de centrul orașului, nu departe de Muzeul Prado. Intrarea principală este aproape de Poarta Alcala, în Plaza de la Independencia.

Transport: Metrou: Retiro (M2), Ibiza (M9).

Muzeul Prado

Carlos al III-lea al Spaniei, care a domnit între 1759 și 1788, și-a dorit ca Madrid să aibă obiective și muzee la fel de importante ca celelalte capitale importante din Europa. Astfel că s-a apucat să ridice clădiri superbe, muzee și alte atracții, în încercarea de a ajuta capitala Spaniei să rivalizeze cu alte orașe precum Roma, Paris sau Londra.

Acest muzeu ce se bucură de un mare prestigiu este unul dintre obiectivele turistice cele mai vizitate din Madrid, captând atenția iubitorilor de artă din întreaga lume datorită colecției sale foarte bogate și variate.

Specificațiile pentru Prado, conceput inițial pentru a găzdui Muzeul de Istorie a Naturii, au fost aprobate în anul 1785. Carlos al III-lea știa exact ce dorea pentru acest muzeu. Clădirea urma să fie una amplă cu o rotundă mare, o galerie centrală luminată natural și cu două spații cubice la fiecare dintre capetele acestei galerii. Proiectată în stil neo-clasic, clădirea urma să fie admirată de multă lume iar construcția sa urma să înceapă în curând.

Războiul de Independență din Spania a făcut ca lucrările să fie stopate și pentru mai mulți ani, structura parțial terminată a fost folosită ca depozit. Un incendiu a distrus părți ale clădirii în timpul războiului și multe materiale de construcție au fost furate. După război, construcțiile la Prado au fost reluate sub atenta supraveghere a Regelui Ferdinand al VII-lea, și 10 ani mai târziu, acest obiectiv turistic își deschide porțile sub numele de Muzeul Regal de Pictură și Sculptură.

Prin anii 1900, capacitatea clădirii fusese deja depășită de colecția de artă a muzeului și niște modificări se impuneau. Prima astfel de extindere s-a făcut în 1918 iar apoi alte camere au mai fost adăugate în anii 1950 și apoi în anii 1960. Alte două clădiri, Cason del Buen Retiro și Palacio de Villahermosa, au devenit parte a complexului mai târziu, aducând mai mult loc pentru a expune colecția extraordinară a Muzeului Prado.

Colecția permanentă a Muzeului Prado este una dintre cele mai mari din lume. Este formată din aproximativ 9000 de tablouri, 5000 de desene, 2000 de tipărituri, 1000 de monede și medalii, și aproximativ 2000 de obiecte decorative. Prado deține cea mai deosebită colecție de artă spaniolă, cu multe opere ale lui El Greco, Velazquez, Goya și Murillo. Vizitatorii pot admira și o colecție de lucrări ale pictorului flamand Peter Paul Rubens și ale pictorului olandez Hieronymus Bosch dar și niste capodopere ale pictorilor italieni. Din cauza mărimii colecției numai a șaptea parte din colecția permanentă a muzeului este expusă. Muzeul Prado găzduiește și niște expoziții temporare excelente.

Orar: Luni- sâmbăta 10.00-20.00, duminica 10.00-19.00. Între 18.00-20.00 în toate zilele și respectiv 17.00-19.00 duminica, intrarea este liberă pentru cetățenii UE.

Intrarea: 14 euro.

Adresa: Calle Ruiz de Alarcon 23 Madrid 28014

Transport: metrou: Stația Banco de España.

Foarte aproape de muzeu se mai află: Iglesia de los Jeronimos în partea de est și Grădina Botanică (**Real Jardin Botanico**) în partea de sud.

Orar: Toate zilele 10.00-20.00.

Intrarea: 3 euro.

În partea de nord vest se găsește **muzeul Thyssen-Bornemisza** care găzduiește colecții de artă și mai ales pictură impresionistă.

Orar: Luni 12.00-16.00, marți-duminică 10.00-19.00. Unele expoziții temporare pot fi gratuite. Luni, între 12.00-16.00, este gratuită expoziția permanentă Thyssen.

Intrarea: 9 euro.

Un foarte spectaculos muzeu este **Museo Naval** aflat aproape de Prado, în partea de nord.

Orar: Marți-duminică 10.00-18.00. Luni închis.

Intrarea: 3 euro.

La câteva sute de metri mai departe, spre nord, în Playa Cibeles, se află **Museo de Artes decorativas**.

Orar: marți-sâmbătă 10:00 – 14:00; duminică 10.00-15.00. Luni închis.

Intrare: 3 euro.

Muzeul Național Regina Sofia

Centrul de Artă Regina Sofia (Centro de Arte Reina Sofia) oferă vizitatorilor o privire asupra artei secolului 20. Clădirea ce găzduiește Centrul de Artă Regina Sofia, numit și Muzeul Național Regina Sofia are o istorie îndelungată. În anul 1566, Regele Filip al II-lea a ordonat ca toate spitalele din oraș să fie aduse sub un singur acoperiș, astfel că au fost toate aduse în aceasta clădire care a devenit Hospital General. În

secolul al 18-lea nevoia unui spital mai mare a devenit presantă. Între anii 1776 și 1781 noua clădire a fost ridicată folosindu-se planuri ale lui Francisco Sabatini, așa cum a poruncit Regele Carlos al III-lea.

De atunci, multe adăugari și renovari au fost făcute și fostul spital a scăpat ca prin minune de demolare sub presiunile celor care susțineau că această clădire nu este deloc atractivă. În anul 1977 un decret regal a declarat clădirea un monument istoric național.

Arhitectul Antonio Fernandez Alba s-a ocupat de proiectul pentru renovare în jurul anului 1980 și la aproape un deceniu după lucrările au fost terminate. Lifturile de sticlă sunt o particularitate a clădirii ce conferă acestei clădiri vechi o notă modernă. În timpul lucrărilor de renovare, clădirea a găzduit diverse expoziții temporare, iar în 1988, când renovările s-au încheiat, un alt decret regal a transformat-o în Muzeu Național.

Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia este des numit MoMa din Madrid (Museum of Modern art – din New York). Într-adevăr muzeul are una dintre cele mai bune colecții de artă din secolul 20 și este un loc excelent pentru a vedea operele artiștilor contemporani spanioli, inclusiv Joan Miro, Salvador Dali și Pablo Picasso. Una dintre operele de seamă ale lui Picasso, Guernica, poate fi găsită aici, cu toate că artistul ar fi preferat să fie expusă la Muzeul Prado.

Orar: luni-sâmbătă: 10:00 – 21:00; duminica: 10:00 – 19:00; marți: închis

Intrare: bilet normal – 6 euro; expoziții temporare – 3 euro.

Intrarea este gratuită în toate zilele de la ora 19:00 până la închidere; sâmbăta de la 14:30 până la închidere, iar duminica toată ziua. Intrarea mai este gratuită în zilele de 18 aprilie (ziua patrimoniului mondial), 18 mai (ziua internațională a muzeelor), 12 octombrie (sărbătoare națională) și 6 decembrie (ziua constituției).

Adresa: Calle Santa Isabel 52

Transport: metrou: stația Atocha (M1)

Foarte aproape de muzeu, se află gara Atocha, o clădire care merită vizitată. Interiorul său seamănă cu o grădină botanică sau seră uriașă, fiind decorat cu plante exotice.

La ieșirea din gară, spre nord, se vede superba clădire a ministerului Agriculturii, iar la capătul dinspre est al acestei clădiri se află **Museo de Antropologia**.

Orar: marți-sâmbătă: 9:30 – 20:00; duminica: 10:00 – 15:00; luni: închis

Intrare: 3 euro. Intrare gratuită sâmbăta de la 14.00 și duminica.

Puerta del Sol

Plaza Puerta del Sol este punctul perfect de pornire în explorarea orașului Madrid. Această piață aglomerată, central situată, este unul dintre locurile cele mai pline de viață din oraș.

Acum Puerta del Sol este inima centrului istoric din Madrid, dar în trecut locul era la marginea din partea de est a orașului. Numele pieței provine de la poarta de est a orașului ce exista aici în secolul al 15-lea. Poarta era probabil numită așa după soarele desenat pe ea – Puerta del Sol sau Poarta Soarelui. Piațeta semi-ovală din prezent a fost creată în secolul al 19-lea.

În mijlocul pieței se găsește o statuie mare ecvestră a Regelui Carlos al III-lea. Regele are privirea îndreptată spre o clădire superbă din caramidă roșie ce datează din secolul al 18-lea, ce a fost cândva poșta principală din Madrid. În fața clădirii, pe pavaj, se găsește placa cu 'kilometrul 0', placa ce marchează centrul rețelei de drumuri din Spania. Este locul din care toate distanțele rutiere sunt măsurate. Puerta del Sol este și locul în care se găsește simbolul orașului Madrid: o statuie de 20 de tone a unui urs ce mănâncă fructe dintr-un copac. Numele oficial al statuii este 'El Oso y El Madrono'. Madrono este o specie de copac înrudit cu căpșunul.

Transport: metrou stația Sol (M1, M2, M3).

Plaza Mayor

Plaza Mayor, o piață mare din centrul orașului Madrid este foarte populară printre turiști și localnici deopotrivă. Piața rectangulară are o arhitectură uniformă, foarte asemănătoare cu piața Vosgilor din Paris.

În Evul Mediu, locul acesta era doar o piață de bunuri de consum din afara zidurilor orașului. În 1560 Regele Filip al II-lea l-a rugat pe Juan de Herrera, arhitect al bisericii Escorial să transforme târgul într-o piațetă adevărată. Abia în anul 1617, în timpul domniei Regelui Filip al III-lea, construcția noii Plaza Mayor a început. Urmând indicațiile succesorului lui Herrera, Juan Gomez de la Mora, piața a fost terminată în numai doi ani.

A rezultat o piață foarte mare, ce măsoară 120 de metri lungime și 90 de metri lățime. A fost înconjurată de clădiri din lemn, unele dintre ele înalte de șase etaje. Incendiile au distrus toate clădirile din Plaza Mayor de trei ori de-a lungul istoriei: în 1631, 1672 și 1790. De fiecare dată au fost reconstruite, ultima oară după proiectul lui Juan Villanueva. Construcțiile ridicate după ultimul incendiu pot fi admirate și astăzi.

De când a fost făcută, Plaza Mayor a fost centrul multor festivități, lupte cu tauri, încoronări și execuții. La aceste evenimente asistau chiar și peste 50.000 de spectatori. Este folosită și în zilele noastre pentru anumite evenimente.

În centrul pieței se găsește o statuie de bronz a Regelui Filip al II-lea al Spaniei, ridicată în anul 1616 de sculptorii italieni Giovanni de Bologna și ucenicul său Pietro Tacca. În 1848 a fost mutată de la Casa de Campo în Plaza Mayor. Tot în aceeași perioadă, piațeta a fost redecorată cu grădini care au fost înlăturate în anul 1936.

Cea mai importantă clădire din Plaza Mayor este Casa de la Panaderia, sediul breslei butarilor. Această clădire a fost terminată în 1590, chiar înainte de a se înființa piața. Actualul design cu turnuri simetrice datează după ultimul incendiu din 1790. Pereții cu un colorit deosebit au fost adăugați abia mai recent, în anul 1992.

Transport: metrou stația Sol (M1, M2, M3).

Palacio de Santa Cruz

Palatul Santa Cruz este unul dintre cele mai bune exemple de arhitectură habsburgică din Madrid. Clădirea cu două turnuri din cărămidă roșie este situată în Plaza de la Provincia, foarte aproape de Plaza Mayor, centrul orașului Madrid în timpul dominației Habsburgilor.

Domnia Habsburgilor a început în 1516 când Carlos I (cunoscut și drept Carol al V-lea în afara Spaniei) a venit pe tron. Succesorul său Filip al II-lea a mutat capitala Spaniei la Madrid în anul 1561. Această dominație a dinastiei de Habsburg s-a sfârșit în 1700 când familia franceză de Bourbon a preluat controlul Spaniei. Centrul istoric încă poartă numele de Madridul Habsburgic, în timp ce partea de est este Madridul de Bourbon.

Palacio de Santa Cruz a fost construit între anii 1629 și 1643 de Juan Bautista Crescendi. Palatul a fost inițial o închisoare. Mulți deținuți și-au așteptat aici verdictul dat de celebra Inchiziție Spaniolă. Pentru majoritatea dintre ei pasul următor era execuția în Plaza Mayor.

Palatul a fost renovat de două ori: prima dată în anul 1846, când un incendiu a distrus clădirea aproape în totalitate, și a doua oară în 1940, deoarece clădirea suferise deteriorări în timpul războiului civil din anii 30. Palacio de Santa Cruz este sediul Ministerului Afacerilor Externe încă din anul 1901.

Adresa: Plaza de Santa Cruz

Transport: metrou - Sol (M1, M2, M3).

AZCA, cartierul de business

AZCA, centrul afacerilor din Madrid este un cartier situat de-a lungul marelui bulevard madrilen Paseo de la Castellana, la nord de centrul orașului.

Zona este mărginită de un complex unde există o mulțime de ministere, Nuevos Ministerios, în partea de sud și de Palacio de Congregos y Exposiciones în partea de nord. Dezvoltarea cartierului AZCA a început în 1969 într-un efort de a crea un nou cartier de afaceri în afara centrului orașului care devenise foarte aglomerat.

Supranumit Manhattan-ul din Madrid, AZCA are o mulțime de zgârie-nori. Cel mai înalt este Torre Picasso, un turn înalt de 157 m construit în 1989. Atunci când a fost ridicat era cea mai înaltă clădire din Spania. Proiectul turnului din Madrid aparține lui Minoru Yamasaki, același arhitect care a proiectat World Trade Center din New York, turnurile gemene ce au fost dărâmate în atentatele teroriste din 11 septembrie 2001.

La sud de Turnul Picasso se găsește Banco Bilbao Vizcaya Argentaria sau clădirea BBVA. Turnul ce are colțurile rotunjite a fost construit în 1980 de arhitectul spaniol Francisco Javier Saenz de Oiza. La nord de Torre Picasso și aproape de Plaza de Lima se găsește Torre Europa. Structura rotunjită din sticlă înaltă de 121 de metri ce are coloane exterioare de beton a fost construită între 1975 și 1985. În data de 1 mai 2002 o mașină capcană a fost amplasată în fața turnului Europa și când a detonat a rănit 16 oameni și a adus pagube materiale exteriorului clădirii.

Pe cealaltă parte a bulevardului Castellana se află probabil cea mai celebră clădire din AZCA: **stadionul Santiago Bernabeu**. Stadionul echipei Real Madrid – una dintre cele mai de succes echipe de fotbal din Europa – a fost inițial construit în 1947. A fost extins în repetate rânduri și a ajuns la o capacitate de peste 80.000 de locuri. Un tur al stadionului costă 19 euro și poate fi făcut zilnic. Stadionul se închide vizitării cu șase ore înainte de începerea meciurilor și în ziua de după meci cu excepția zilei de duminică.

Adresa: În partea de nord față de centrul orașului Madrid.

Transport: metrou – stația Nuevos Ministerios (M6, M10), Lima (M10).

La aproape două stații de metrou spre nord, pe partea stângă a aceluiași mare bulevard se găsește complexul de zgârie-nori **Cuatro Torres**, cu patru construcții uriașe care domină orașul Madrid încă din depărtare.

ALTE MUZEE:

Aeronautica y Astronautica – Centura A-5, km. 10.500 (Stația Cuatro Vientos)

Orar: marți-duminică 10:00 – 14:00; luni închis

Intrare: liberă.

Ciencia y Tecnologia – Plaza de las Delicias, nr. 61 (stația Delicias)

Orar: marți-sâmbătă 10:00 – 14:00 și 16.00 – 18.00; duminică 10.00 – 14.30. Luni închis.

Intrare: liberă.

Ferrocarril – Plaza de las Delicias, nr. 61 (**Ciencia y Tecnologia** este în aceeași curte)

Orar: marți-duminică 10:00 – 14:00; luni închis

Intrare: liberă.

Cera – Plaza de Recoletos, nr. 41 (Stația Colon)

Orar: luni-vineri 10:00 – 14:30 și 16.30 – 20.30; sâmbătă-duminică 10.00 – 20.30.

Intrare: 17 euro.

Ciencias Naturales – Jose Gutierrez Abascal, nr. 2 (Stația Gregorio Marañon)

Orar: marți-vineri și duminică 10:00 – 17:00; sâmbătă 10.00 – 20.00. Luni închis.

Intrare: 6 euro.

Toate datele legate de orar și prețuri de intrare erau valabile pentru luna aprilie 2013. Ele se pot schimba de la o săptămână la alta. Orarele de intrare se modifică automat pentru perioada octombrie-martie, adică iarna.

Există tot felul de reduceri pentru copii, studenți, pensionari, grupuri etc. pe care nu le-am mai menționat.

EXCURSII CARE SE POT FACE INDIVIDUAL DIN MADRID:

1. TOLEDO

Plecare cu autobuz din stația Estación Plaza Elíptica de Madrid. Prețul este de 4,82 euro dus. Timp dus: 1-1,5 ore.

Toledo este un orașel cochet aflat în regiunea centrală a Spaniei, Castilla - La Mancha, un teritoriu fertil între Madrid și Andaluzia. Toledo este unul dintre cele mai mari orașe istorice ale Spaniei. Este situat spectaculos pe vârful unui deal și înconjurat, practic, de râul Tajo.

Orașul este un punct de interes major în regiune, care, datorită apropierii sale de Madrid, este des vizitat de străini. Toledo se află la 70 de kilometri de Capitala Spaniei, care prin numeroasele sale monumente și viața nocturnă te invită să zăbovești aici mai mult de o singură zi.

Pictorul grec El Greco a trăit și pictat aici până la moartea sa în anul 1614, lăsând în urma sa o nemaipomenită moștenire artistică.

În anul 554 după Hristos, Toledo devenea capitală vizigotă, având un rol major în următoarele opt secole. Sub dominație maură, a fost un centru comercial înfloritor, când evreii, musulmanii și creștinii lucrau cot la cot. În 1085, când Toledo a fost cucerit de Alfonso al VI-lea de Castilla și Leon, cele trei comunități au continuat să prospere în pace sub dominația creștină. Asta până la jumătatea secolului al XIV-lea, când a început persecutarea comunității de evrei.

Din 1492 a început declinul, odată cu expulzarea și represiunea evreilor și a musulmanilor.

Acum, orașul depinde, în mare parte, de turism și te poate obosi cu nenumăratele meniuri și magazine pline cu suveniruri multilingve. Toledo se prezintă, pentru turiști, ca un labirint de străzi pavate, în pantă.

Catedrala din Toledo

Se prezintă cu turlle gotice și turnuri ce se înalță peste Plaza del Ayuntamiento.

Construcția sa a început în 1226, însă a fost nevoie de peste 250 de ani pentru a fi terminată, fapt care a dus la o convergență bizară de stiluri și artiști.

Portalul vestic este alcătuit din trei intrări sculptate masiv - Iadul, Izbăvirea și Judecata, turla din stânga aparține stilului gotic flamboiant, iar cupola renescentistă din dreapta este realizată de fiul lui El Greco, Jorge Theotocopuli, cel care a realizat și eleganta clădire a primăriei.

Accesul se face prin lateral, din Calle Cisneros, unde pentru a vizita Catedrala trebuie să-ți iei bilet din magazinul de vizavi (catedrala este închisă duminica după-amiază și luna).

În interior, între coloanele cu multe striții și cele 800 de ferestre cu vitralii, prima prveliște este cea a stranei corului, imens și elaborat sculptat. Altarul este o sculptură policromă de proporții gigantice, în stil gotic flamboiant, înfățișând viața lui Hristos.

Biserica Santo Tome

Se află mai sus de Casa El Greco și trebuie neapărat vizitată. Asta pentru că adăpostește capodopera lui El Greco - "Înmormântarea contelui de Orgaz", realizată în 1586.

Casa El Greco

Artistul nu a locuit niciodată în această casă, însă ea reflectă ambianța vieții sale. Clădirea reconstituie studioul unde, în secolul al XVI-lea, a lucrat pictorul manierist.

Momentan, casa este închisă pentru restaurare.

Sinagoga de Santa Maria la Blanca

Are un interior perfect restaurat și zugrăvit în alb, aproape lipsit de orice obiecte decorative sau mobilier. Cele cinci aripi sunt separate de arcade proporționale sub formă de potcoavă - reminiscențe ale Marii Moschei din Cordoba.

În 1405, sinagoga a fost transformată în biserică și a primit numele său actual. Cele trei altare au fost decorate de Covarrubias.

San Juan de los Reyes

Mănăstirea franciscană San Juan de los Reyes este o construcție în stil gotic flamboiant, realizată de Guas (d. 1496), având un portal nordic de Covarrubias. Comandată de către regii catolici, clădirea poartă o mulțime de urme ale patronajului regal. Biserica, în mare parte construită după atacul francezilor din 1808, este o asociere de blazoane regale și plăci gotice de piatră.

Hospital y Museo de Santa Cruz

Este un fost orfelinat (1524). Fațada, arcadele și scările sale delicat sculptate reprezintă capodopere plateresti, realizate de Alfonso de Covarrubias, iar grădina din patio (curte interioară) este un loc extraordinar de liniștit. În prezent, este principalul muzeu de artă, artă industrială și arheologie din Toledo. Etajul inferior merită vizitat doar pentru a vedea gigantul fildeș de mamut din paleolitic.

Alcazar

Este o fortareță masivă, care datează din Evul Mediu și din a cărei structură originală s-a păstrat puțin. În secolul al XVI-lea, atât Carol (Carlos) al V-lea, cât și fiul său Filip (Felipe) al II-lea au extins-o pentru a o folosi drept reședință regală, însă incendiile din secolele XVIII și XIX au devastat-o din temelii.

O altă distrugere a avut loc în timpul Războiului Civil, când a fost bombardată timp de 10 săptămâni.

După ce a fost reconstruit, Alcazar a devenit cartierul general al organizațiilor militare, iar exponatele sale presupun un interes viu pentru istoria militară.

2. SEGOVIA

**Plecare cu autobuz din stația Intercambiador Príncipe Pio de Madrid. Prețul este de 7 euro dus.
Timp dus: 1,1-1,4 ore.**

Apeductul roman

În funcție de locul din care vii, prima priveliște poate să fie apeductul roman, catedrala sau palatul-fantezie de la Alcazar, toate grupate în jurul proeminentului afloriment de calcar pe care stă orașul vechi.

Romanii au fost primii care au recunoscut atracțiile locului: apeductul înalt de 29 m ce se întinde în Plaza de Azoguejo este încă în picioare, ca o dovadă a superiorității inginerilor romani. După dominația vizigotilor și a maurilor, Segovia a devenit ceea ce este în anul 1088, când regele castilian Alfonso al VI-lea și-a instalat aici Curtea și a inaugurat o perioadă de prosperitate, reprezentată de peste 40 de biserici romane. Segovia a atins apogeul în 1474, când Isabel la Católica a fost proclamată regina a Castiliei în biserica de la San Miguel. Orașul a intrat în declin sub regii Habsburgi (secolele al XVI-lea și al XVII-lea), dar s-a bucurat de o renaștere în secolul al XVIII-lea.

Partea veche a Segoviei

Este un loc foarte bun pentru a fi explorat, prin urmare înarmează-te cu o hartă de la centrul turistic și îndreaptă-te către străzile limitrofe, toate având biserici remarcabile, turnuri și conace animate de numeroase berze. Centrul orașului vechi este Plaza Mayor, cu semiporticuri, marginită de cafenele pline de viață și dominată de imensa și proporționată catedrală. Această extravaganță în stil gotic flamboiant adăpostește câteva rarități în interiorul său măreț, în special altarul principal baroc, realizat de Andrea Sabatini și sculptura "înmormantarea" de Juan de Juni, situată într-o capelă laterală, după aripa sudică. Stranele corului și galeriile au fost păstrate de la vechea catedrală, care a fost distrusă de foc în timpul Revoltei Comunarilor.

Alcazar

Fară nicio îndoială, cea mai mare atracție a Segoviei este Alcazar, castelul cu turnuri ce se înalță ca un miraj în capătul de vest al stâncii, deasupra confluenței râurilor Clamores și Eresma. Regelui Habsburg Filip al II-lea i se datorează construirea acestei priveliști neașteptate. În timpul domniei sale au fost făcute adaosuri majore la castelul medieval inițial, iar acoperișul se remarcă prin turnurile cu plăci de ardezie. Însă trebuie să le mulțumim și restauratorilor de pe la 1880, care, după un incendiu, au accentuat spectaculozitatea castelului. Atunci a fost trecut Artileriei Regale, care are în interior un muzeu. De la casa de bilete se poate lua un pliant cu descrieri detaliate ale interiorului, deși itinerarul se tot schimbă. Ești ghidat de săgeți de la sala medievală de intrare cu ferestre înalte până la sala tronului foarte elaborată, care te uimește cu decorațiunile mudejare restaurate. Tapiserii, mobilă veche, tablouri, tavane mudejare și o suită de armuri te însoțesc de la un capăt la altul. Nu trebuie ratate vederile panoramice de pe acoperișul temniței, unde ajungi urcând peste 150 de trepte înguste într-un turn cu adevărat spectaculos.

Catedrala

Construcția Catedralei din Segovia, considerată a fi început în anul 1525, în timpul domniei lui Carlos al V-lea, aceasta fiind ultima catedrală gotică construită în Spania. Amplasată în cel mai înalt punct

din oraș, pe ruinele unei basilici în stil romanic, care a ars în urma unui incendiu în anul 1520, catedrala se compune după un plan cu trei nave, capele laterale, un sanctuar semicircular cu un deambulatoriu.

Ridicată conform schițelor lui Juan Gil de Hontañón, Catedrala are trei intrări: la Puerta del Perdon, opera lui Juan Guas, situată pe fațada principală; în partea sudică, se află Portile San Geroteo și San Frutos. Catedrala măsoară 105 m pe 50 de m și are o înălțime de 33 de m în dreptul navei principale.

Altarul este o adevărată operă de artă, construit din marmură, jasp și bronz. A fost consacrată în anul 1768.

Plaza de San Martin

Din Plaza Mayor mergi pe Calle Infanta Isabel pentru a ajunge la cea mai impresionantă piață din Segovia, Plaza de San Martin. Această zonă terasată înconjoară statuia unui erou local, Juan Bravo, aflat în umbra minunatei Biserici San Martin. Asemenea celor mai multe dintre bisericile din Segovia, și aceasta este deschisă numai pentru slujbă, dar poți admira turnul mudejar și capitelurile romane ale verandei. Alături se află eleganta închisoare regală din secolul al XVII-lea, acum bibliotecă publică.

Sierra de Guadarrama

Întinzându-se de-a lungul graniței dintre Madrid și Castilia, acest lanț muntos de 100 km, cu stânci de granit, cursuri de apă și păduri de stejar și pin atrage vara numeroși madrileni.

Cel mai înalt vârf, Penalara, atinge 2.429 m, Sierra fiind iarna și o destinație populară de schi, având stațiuni retrase precum Navacerrada, Vaicotos, Valdesqui și La Pinilla.

Se poate face și un urcuș prin pădurea de pin de la Valsam, la 8 km sud de La Granja și mai sus, pe versanții din jurul fortăreței interzise Manzanares el Real.

Torreón de Lozoya

Vizavi de Plaza de San Martin se conturează Torreón de Lozoya, un turn din secolul al XIV-lea, având de-o parte Museo de Arte Contemporáneo Esteban Vicente, cu lucrări ale acestui pictor expresionist abstract, care a murit în 2001 la Long Island.

3. AVILA

Plecare cu autobuz din Estacion Sur de Autobuses de Madrid. Prețul este de 9,29 euro dus. Timp dus: 1,25-1,45 ore.

Avila, orașul cu metereze, este una dintre priveliștile urbane cele mai spectaculoase din Spania, dar în țară este renumită datorită unei singure persoane. Mistica Sfânta Teresa s-a născut aici în anul 1515, iar mănăstirile și bisericile dedicate ei binecuvantează străzile. Este un oraș mic, de 50.000 de locuitori, așezat pe un colț de stancă, deasupra râului Adaja, la o altitudine de peste 1100 m. Iernile sunt deosebit de aspre, dar în oricare alt sezon este plăcut de explorat cu piciorul.

Convento de Santa Teresa

Sfânta Teresa, una dintre sfințele patroane ale Spaniei, a fost o mare mistică, rebelă, scriitoare și fondatoare a ordinului carmelitelor care merg în picioarele goale. Locul său de naștere din Avila este marcat de Convento de Santa Teresa (Plaza de la Santa). Convento de la Encarnacion, unde ea a trăit 27 de ani, deține un muzeu dedicat vieții sale, care a fost departe de a fi lipsită de strălucire.

Zidurile Avilei

Zidurile perfect conservate ale Avilei datează din secolul al XI-lea când, pentru a se apăra de mauri, au fost construite 88 de turnuri cilindrice și 9 porți. Pentru o vedere panoramică, poți străbate cei 2,5 km de jur împrejurul zidurilor.

Puerta de San Vicente

Plecând de la catedrală, o iei la dreapta pentru a ajunge la Puerta de San Vicente și, imediat în afara zidurilor, apare Basilica de San Vicente (Plaza San Vicente). Această construcție romanico-gotică are un portal vestic excepțional sculptat. În interior este un sarcofag acoperit cu baldachin al Sfântului Vicente și al surorilor sale.

Catedrala

Sprijinită de ziduri, situată la capătul estic, cel mai vechi, este catedrala datând din secolele XII și XV. Aici se află mormântul lui El Tostado (un episcop din secolul al XV-lea, poreclit "cel prăjit", din pricina tenului sau intunecat). De asemenea, aici sunt și stranele corului desăvârșit sculptate în stil plateresc, două amvoane neobișnuite din fier forjat și un altar renascentist. Tot aici se găsește sacristia din secolul al XIII-lea, cu tavanul său octogonal boltit. Trecând prin muzeu, se poate vedea un gigantic chivot din argint (1571). Mănăstirea în stil gotic este lângă muzeu.

HARTA METROU MADRID

Cea mai ieftină modalitate de a călători cu metroul din Madrid este biletul de 10 călătorii. Acesta poate fi achiziționat pentru prețul de 12,2 euro și oferă 10 călătorii cu metroul în zona A sau autobuzul. Altfel 10 călătorii ar costa 15 euro sau chiar mai mult. În plus, biletul de 10 călătorii oferă și mai puțină bătaie de cap nefiind nevoie să cumparați bilet de fiecare dată când călătoriți cu metroul. Biletul nu este nominal, deci poate fi folosit de prietenii cu care vizitați orașul Madrid. Mai jos este o hartă a sistemului de metrou din Madrid care poate fi foarte utilă într-o vizită în capitala Spaniei.

simbología

- Transbordó entre líneas de Metro
- Transbordó largo entre líneas de Metro
- ⌚ Estación con horario restringido
- ♿ Estación con acceso para personas con movilidad reducida. Ascensor
- ♿ Acceso con rampa
- ⚙ Estación de Cercanías + Renfe
- ⚙ Estación de largo recorrido + Renfe

- B1 B2 B3
- Cambio tarifario exclusivamente para abonos mensuales y anuales, y títulos de 10 viajes

Mayo 2003

Comunidad de Madrid
CONSEJERÍA DE OBRAS PÚBLICAS,
URBANISMO Y TRANSPORTES

MetroSur

- 🚗 Terminal de autobús interurbano
- ✈ Aeropuerto de Madrid + Barajas
- P Aparcamiento Libre en estación
- P Aparcamiento de Pago en estación
- i Oficina de Información al Cliente

leyenda

- 1 Plaza de Castilla / Congosto
- 2 Ventas / Cuatro Caminos
- 3 Legazpi / Moncloa
- 4 Argüelles / Parque de Santa María
- 5 Canillejas / Casa de Campo
- 6 Circular
- 7 Las Musas / Pitis
- 8 Nuevos Ministerios / Barajas
- 9 Herrera Oria / Arganda del Rey
- 10 Fuencarral / Puerta del Sur
- 11 Plaza Elíptica / Pan Bendito
- 12 MetroSur
- R Ópera / Príncipe Pío